

Била жінка мужика
Та й вигнала з хати.
Пішов, бідний, по полях
Притулку шукати.
Ходив, бідний, цілий день,
Все кляв молодицю,
Наостаток десь заліг
На руді в копицю.
І дивиться на руду,
Що бугай хороший
Ходить собі по траві,
Мукає з розкоші,
Здихнув бідний чоловік:
«Щасливий ти, брате,
Колись і я так співав,
Як був нежонатий!»